

عنوان مقاله:

نقش آموزش مجازی در یادگیری دانش آموزان

محل انتشار:

مجله مطالعات روانشناسی و علوم تربیتی، دوره 5، شماره 45 (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 18

نویسندگان:

حسین مومنی مهموئی - دانشیار گروه علوم تربیتی دانشگاه آزاد اسلامی واحد تربت حیدریه، ایران

محمد رضا بیدل - دانشجوی دکتری تخصصی رشته برنامه ریزی درسی دانشگاه آزاد اسلامی واحد تربت حیدریه، ایران

خلاصه مقاله:

اگر جنبه های رشد توانایی و مهارت ها (هوش درون فردی و برون فردی و سایر ابعاد هوشی از نظر گاردنر) در تولید محتوای آموزش مجازی مورد توجه قرار گیرد طبیعتاً علاقه و رضایت را در کاربران آموزشی تقویت می کند و به تبع آن، یادگیری در مسیر پیشرفت، فرآیندی دست یافتنی تر خواهد شد. در نهایت آموزش مجازی فرصتی را برای یادگیری عمیق تر فراهم می کند و به دنبال آن فرآیند یاددهی - یادگیری با کمک روش های نوین می تواند بازدهی بیشتری را داشته باشد. به کارگیری فناوری در امر آموزش به سبب انعطاف پذیری، جذابیت در استفاده از آن و دسترسی همگان با ارزان ترین قیمت به آن، از محدودیت های زمانی و مکانی از جمله الزام به حضور فیزیکی، افزایش ترافیک شهری و... محیط یادگیری را به مرور زمان از شکل سنتی به مجازی تغییر شکل داد. به طور خلاصه می توان بیان کرد در آموزش مجازی، فاکتور زمان به صورت بهینه تری مصرف می شود. نیازی به زمان برای رفت و آمد به محیط کلاس و مدرسه وجود ندارد. همچنین دانش آموزان در هر ساعتی از شبانه روز می توانند به محتوای تدریس شده در کلاس ها دسترسی داشته باشند و مطالب را مطالعه و مرور کنند. انعطاف پذیری از دیگر مزایای آموزش مجازی نسبت به سنتی می باشد. وجود ابزار و منابع متنوع آموزشی باعث بوجود آمدن این انعطاف در آموزش می شود. دسترسی به تکنولوژی های روز دنیا، یادگیری کار کردن با فضای مجازی و الکترونیک و دسترسی به منابع متنوع درسی و آموزشی باعث بروز خلاقیت و کنجکاوی در دانش آموزان می شود.

کلمات کلیدی:

آموزش مجازی، دانش آموزان، یادگیری

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1757667>

